

צ'ל"ג

גולדשטיין מצטרף

ליוניטד פרס

חבל על הכתב הצעיר והמבטיח של הטלוויזיה אורי גולדשטיין. נראה כי הוא הולך בעיקבות רבים שקדמו לו שחרו בדרך הקלה להשיג את מה שהם חושבים שנקרא הצלחה.

מחריף גולדשטיין ליוניטד פרס בלבנון

הלבנונים המקבלים טיפול מרופאי צה"ל, ומשותח עם שורה של לבנונים, שעמדו מעבר לגדר הגבול ונראו כמקהלה מדברת. גולדשטיין החליף למיספר שבועות את יורם המיזרחי, הכתב הקבוע של הטל-וויזיה באזור הצפון, שיצא לחופשה. אילו היה המיזרחי עורך כתבה זו, היו הצופים זוכים בוודאי לכתבה מאוזנת ואינפורמטיבית על המיפעל ההומני היוצא-אמן-הכלל של צה"ל, ולא בכתבת הלל שיטחית לשר הביטחון, כפי שהוגשה על-ידי גולדשטיין.

מאחרי המסך

צנזורה על הביקורת

של העיתונים

משבר חריף בתוכנית עלי כותרת נמר בע ברע האחרון, לאחר שעורך המדור ביקורת העיתונות של התוכנית, יצחק ירדני התפטר וחזר בו.

בשבוע שעבר היה לרועה קטע על פרשת הסיכסוך בין הכתב הכלכלי של הצהרון ידועות אחרונות וראש הסניף היבושמי שלו, צבי קסדר, לבין עורכיה. בעיקבות שיחות שהיו למנהל הטלוויזיה אריזון צוקרמן עם גורמים מחוץ לטל-וויזיה, הוא פסל את הקטע. טענתו הרישית מית של צוקרמן היתה כי על המדור ביקורת העיתונות לעסוק רק בביקורת על קטעי עיתונות שהופיעו, ולא על פרשיות מאחרי הקלעים בחוץ מערכת העיתונים. יצחק רועה, המנסה להעטות על עצמו את גלימת המבקר החופשי, הבלתי-תלוי והבלתי-מצונזר של העיתונות הישראלית, התקומם נגד הצנזורה על תוכניתו שלו עצמו וזכה בגיפוי של עורך התוכנית ירון לנדון. לשניים היה ברור כי הנרי מוק של צוקרמן הוא תירוץ בלבד וכי גזירת הצנזורה הפנימית עליהם היתה תר צאה ישירה של לחצים מבחוץ שהופעלו על מנהל הטלוויזיה.

רועה התפטר וחזר בו רק אחרי שהבין שעמדתו של צוקרמן אינה ואינה נרי תנת לשינוי. הצופים שמו בוודאי לב לחיי תוד והתיקון הבלתי-אומותי בתוכנית.

איחן אורן ניצח

את דן שילון

המילחמה הגדולה, שאותה ערך הכתב יצחק אורן במחלקת החדשות בטלוויזיה שילון, הסתיימה בשבוע שעבר בניצחון יוחץ של אורן.

לפני למעלה משנה ביקש אורן, שהיה כתב לענייני תחבורה של מערכת תל-אביב, חופשה בת חודשים מיספר כדי לנסוע להוץ-לארץ. שילון התנגד ולא אישר את החופשה. אורן פנה לעזרת מנהל הטל-וויזיה אריזון צוקרמן ומנכ"ל רשות השידור יצחק ירדני, וכשפניות אלה לא עזרו, נטל את החופשה ביוזמתו ויצא לחו"ל.

כשחזר הודיע לו דן שילון כי הוא מפוטר. אין ספק כי הנסיעה לחו"ל היתה רק עילה לשילון לפטר את אורן. לדעת שילון, אורן הוא כתב טלוויזיה בדרגה נמוכה ואין לו מקום במחלקת החדשות. אורן פנה לאגודת העיתונאים וזו עמדה מאחוריו. אך הנהלת רשות השידור, שהתייצבה לימין שילון, לא הסכימה למסר קנות אגודת העיתונאים. הנהגלה ואורן הסכימו על בורר יחיד, סוכסוך ביניהם והבורר שנבחר היה חיים שור, עורך על המשמר וחבר הוועד המנהל של רשות השידור.

בינתיים לא עבד אורן ואף לא קיבל משכורת. הוא הצליח לאחרונה לקבל מי מנהל מחלקת הנוער והחלוץ של הסוכנות היהודית מרדכי (מורלה) בראון תפי קיד של שליח לארצות-הברית, שליחות אליה הוא עומד לצאת בתחילת החודש הבא.

כמתנת פרידה בא פסק הדין של הבורר שור. שור מצדיק מכל וכל את אורן וקר בע כי "רשות השידור תאשר לאורן חופשה בת שלוש שנים למילוי שליחות לאר-מית בחו"ל". עד לצאתו לשליחות השלם לו הרשות את כל המשכורת המגיעה לו, מפרוץ הסיכסוך. תקופת הסיכסוך וזמן השליחות יכללו בחישובי הוחק של אורן. שור קבע גם כי בעוד שלוש שנים ישוב אורן לעבוד במחלקת החדשות של הטל-וויזיה, כעובד מן המניין.

התיאטרון לוחמים

בשמעון טסלר

ב-27 בחודש ייקבע במידה רבה גורלו של כתב הטלוויזיה שימיעון טסלר. לאחר תקופה ארוכה של ברוגמים וברור גוים-נגדיים, שבהם היה טסלר בחופשות ארוכות, ניתן לכתב זה להפיק ולערוך את התוכנית השבועית מבט שני.

לאחר מיספר תוכניות רדודות, הקריין טסלר בשבוע שעבר מבט שני על בעיות התרבות והתיאטרון בארץ, לאור הקיי צוצים האחרונים של מישרד-החינוך-והתרבות בתקציבי התמיכה בתיאטרון. שתי הדמויות המרכזיות בתוכנית היו לאה פורת, ממישרד החינוך והתרבות, וח"כ אורה נמיר, שהתפרסמה לאחרונה במיל-חמה האישית בתיאטרון בימות.

מי שעמד בראש המאבק בקיצוצים, מנהל בימות יעקב (יענקלה) אגמון, לא הוזמן לתוכנית, אם כי עזרת-ההפקה של טסלר, שרי רן, שהיתה גם קריינית התוכנית, ערכה עם הצוות שלה צילום מים במישרדי בימות.

לדברי אגמון, נאמרו בתוכנית "שקרים מגמגמים" חצי-אמיתות וסילופים" אגמון

מנהל צוקרמן לפני או אחרי הקלעים

טוען כי אפילו סכומי-התקציבים שצוינו בתוכנית על-ידי עורכיה ומראייניה היו שקרים מוחלטים, ומגמתם היתה לתמוך באורה נמיר במילחמתה בתיאטרון. אני מון שטח את טענותיו בפני מנהל הטל-וויזיה, אריזון צוקרמן. תגובתו: "אם מה שאתה אומר זה נכון, הרי זה חמור ביותר".

בינתיים הגיעו אף תגובות חריפות ביו תר מצידו של שרי-החינוך-והתרבות, אהרון ירדני. לירדני ולאגמון תיערך הקרנה פרטית חוזרת של התוכנית ב-27 בחודש, ובה הם יוכלו להצביע בפני צר קרמן על השקרים והעיוותים שהיו, לדע-תם, בשידור.

אין ספק כי אם יתברר שטענותיו של אגמון נכונות, הן תשמשנה כניצק בידדי הם של מתנגדי טסלר במחלקת החדשות. המנסים מזה תקופה ארוכה לגרום להתי-פטרותו.

השידורים סגרו את הבידור

שידורי הטלוויזיה מאולימפיאדת מונט-ריאול גרמו למהפכה גדולה בענף מוצרי-החשמל, ובענפי הבידור והאירוח בארץ. ערב תחילת השידורים, ובימים הראשונים שנים שלהם, עלתה, על פי ההערכה, מכי-רת מקלטי-טלוויזיה בכ-20 אחוזים. מכי-

שדח-לאומי אורן חופשה בארצות-הברית

רת המקלטים הציבעוניים עלתה כימעט ב-50 אחוזים. מירדן אפשר לקלוט שעות לויזין רבות ממזנטריאול בשידור-ירבע. לעומת עלייה במכירת מקלטים, חלה ירידה תלולה בענפי הבידור, האירוח והמיסעדות. הצגות-בידור רבות בוטלו, ואותן שלא בוטלו נערכו לפני קהל מועט. גם במכירת כרטיסי-הקולנוע חלה ירידה תלולה. מיסעדות ובתי-קפה, שהיו פתוחים עד שעה מאוחרת, נסגרים לפני שעה 11.30 בלילה, שעת תחילת השידורים ממונט-ריאול.

מניות הנפט והטלוויזיה

מילבד שידורי מונטריאול הוכיחה הטל-וויזיה, בשבוע שעבר, מה עצום הכוח הטמון בה. דווקא בשוק המניות, ביום הרביעי לפני שבוע שודרה במבט כתבתו של יצחק ארגז על חיפושי הנפט בישראל. עתיד חיפושי הנפט בארץ, לאור אותה כתבה, לא נראה ורוד ביותר. למחרת בבוקר ירדו מניות החברות העוסי-קות בחיפושי נפט בישראל באופן תלול. יומיים אחר-כך, ביומן השבוע של היום השישי האחרון, שידר ארגז כתבה נרי חבת יותר על חיפושי הנפט. בכתבה בה הובעה אופטימיות רבה לגבי הסיכויים למצוא בישראל נפט בכמויות מיסחריות. עם פתיחת שערי הבורסה, אחרי השבת, קפצו מניות החברות המחפשות נפט.

הרמאי הורשע

וממשיך לקבל

משכורת

משלתי -

כדי שיוכל

לשלם מזונות

לבת הרב

שמיה אותה

עוד כעשרה ימים, באחד מבתי הכלא שבמרכז הארץ, עלול להתרחש מחזה כגון זה: סוהר לבוש מדים מגר הצים יתקרב לאחד התאים ויודיע בקול רועם: "כבוד הרב חיים סגל, הגיעה המשכורת שלך. הוא-לא לחתום על הצ'ק".

הרב, יהודי טוב ושומר-מיצוות, במדי אסיר, יקדם בחיוך של ברכה את פני השליח, שימסור לידו את משכורתו הממ-שלתי, בסך כ-6000 ל"י.

זאת, מאחר שבשבוע שעבר הסביר זאב רוזנברג, דובר מישרד-הדתות, כי הרב-הדיין חיים סגל עלול לקבל את משכורתו מהמדינה "עד שישתחרר מבית-הסוהר, וגם לאחר-מכן".

ועדת-מינויים מיוחדת אישרה את מועד מדותו של סגל, הגאון בהלכה, לתפקיד של דיין רבני בבית-הדין-הרבני הגבוה. הוועדה שנתנה לסגל אור ירוק היתה מורכבת מ-10 חברים. ארבעה מהם השי-תיכו למחנהו של הרב הראשי הספרדי עובדיה יוסף -- הרב עובדיה יוסף עצמו, ח"כ יודיה בארי, הרב קולין (מי שי-הוציא את פסקי-הדין הראשון בפרשת הר ממורים) והרב אליעזר גולדשמידט, חבר בית-הדין-הגדול-לעירעורים.

מצידו האחר של המיתרס, במחנהו של הרב גורן, היו ארבעה חברים נוספים של ועדת-המינויים: הרב שלמה גורן עצמו, עורכי-הדין ישעיהו פריבס, ח"כ הרב מנחם כהן, ועורכי-הדין פרופסור יעקב נאמן. שני החברים הנוספים בוועדה: השרים חיים צדוק ויצחק לפאל.

הדיין החדש השתייך למחנהו של הרב גורן, אך עברו הצביע גם אחד מאנשיו של המחנה היריב, חבר בית-הדין-הגבוה לעירעורים, הרב אליעזר גולדשמידט.

קול בעד

תמורת מזונות

מ דוע החליט גולדשמידט להמוך במינויו של סגל? היו לו סיבות טובות מאד לכך (הטולם הזה 2000). בתו של הרב בעל ההשפעה הגדולה היתה נשואה בעבר לחיים סגל, אך הם התגרשו והבעל הוייב לשלם לה מזונות. בגלל קשיים כספיים לא הצליח סגל לעמוד בכל בקביעות. במותו של הרב גולדשמידט צץ רעיון, ההותלת-שעבר, יהודי פיקה, הבין שאם ייבחר תתנול-שעבר כדיין, הוא יקבל משכורת מכובדת הדומה לשכרם של ה-שופטים בבתי-המשפט-המחוזיים בארץ. אז יוכל להתקל-שעבר לשלם את המזונות כסידרם.

כך עלה הרב גולדשמידט על הבריקא דות, ונלחם למען בחירתו של חיים סגל, בניגוד לאינטוסים שקישרו אותו לרב עובדיה יוסף. אך גולדשמידט ידע שסגל הוא בעל עבר פלילי, וכי הורשע כבר פעמיים, בבית-המשפט-המחוזי בתל-אביב, על משיכת צ'קים ללא כסיו. ביולי 73 נידון הרב סגל למאסר על-תנאי, ובינואר 75, הורשע שוב, באותו בית-מישפט, על עבירה דומה.

חיים סגל התחתן עם בתו של הרב גולדשמידט כשהיה בן 21. סגל, בנו של ד"ר לכימיה, בן למישפחה שהיתה עשירה, שש שנים אחרי התחתן עם בתו של הרב גולדשמידט, ואחרי שנולדו להם שני ילי-דים, הודיע חיים סגל שאינו רוצה עוד בנישואין אלה. הגירושין נערכו בשנת 1965. שנה אחר-כך החל מחזר אחרי אשה